

Acht keer per dag gaat het maar nét goed, dus smeken Utrechtse buschauffeurs roekeloze fietsers: ‘Pas nou toch op!’

[VIDEO](#)

Buschauffeurs in Utrecht hebben dagelijks te maken met roekeloze fietsers die nog even willen oversteken óf door rood rijden. Dit weekend raakten drie passagiers gewond omdat een buschauffeur een noodstop moest maken voor een fietser die nog even snel de weg overstak. Dagelijkse kost, aldus deze buschauffeurs. Zij smeken Utrechters hun gevaarlijke rijstijl aan te passen.

Rachel van Kommer 19 feb. 2020

Het is dinsdagmiddag drie uur. Niet het beste moment om de fietschaos in met name hartje Utrecht te illustreren, maar zelfs tijdens een ritje van 30 minuten in een lijnbus langs Vredenburg over de Neude, Janskerkhof, richting de Stadsschouwburg en verder gebeurt het welgeteld vijf keer dat een fietser nog even snel denkt te kunnen oversteken, terwijl het stoplicht toch echt rood aangeeft. Ook twee fietsers die geen voorrang hebben, rijden toch nog even zonder te kijken de busbaan over. „Let op, deze jongen gaat door rood”, zegt buschauffeur Rob Philippen (33) rustig. En ja hoor. De jongen met koptelefoon op zet nog even flink aan en sjeest voor de bus langs. Philippen drukt op de rem. „Vaak kun je al aan zien komen welke fietsers maling hebben aan rood.”

Rob Philippen moet constant alert zijn op fietsers die voor zijn bus langsschieten. Maar hij houdt nog steeds enorm veel van zijn werk. © Angeliek de Jonge Bij de oudere dame die vervolgens ook door rood rijdt en de bus op een halve meter van haar vandaan abrupt ziet remmen, kan er een korte blik vanuit haar ooghoek af. Geen hand omhoog. Geen sorry. Ook de voetganger die, niet bij een oversteekplaats of stoplicht, plotseling het Janskerkhof oversteekt, kijkt met een boze blik naar de chauffeur die voor hem in de ankers moet.

Kielekiele

Philippen lacht er schamper over. „Dit maak ik dagelijks mee.” Allereerst wil hij gezegd hebben dat de roekeloze rijstijl van fietsers en voetgangers en de tientallen ‘kielekiele’ momenten die hij als buschauffeur wekelijks meemaakt, de pret niet mogen drukken. Hij houdt van zijn werk. Al zeven jaar vervoert hij met veel plezier passagiers door Utrecht. „Een Mercedes van de baas rijden, het vrijheidsgevoel van het onderweg zijn én ik heb de hele dag contact met mensen. Het is gewoon veel te leuk werk.”

Maar vraag je Philippen en zijn collega Albert Pappelendam (60, al 21 jaar buschauffeur in Utrecht) wat minder leuk is aan hun werk, dan zijn ze het snel met elkaar eens. „Elke dag moet ik wel een keer schrikken van een fietser die ineens uit het niets voor de bus langs vliegt. Ik moet op de rem, soms vallen passagiers om, stoten ze hun hoofd en raken ze gewond. De fietser gaat er fluitend vandoor en ik zit met de gewonde mensen”, vertelt Philippen.

Albert Pappelendam stuurt al 21 jaar bussen door Utrecht en ziet de mentaliteit van de fietsers veranderen. © Angeliek de Jonge
Dit gebeurde afgelopen zondag ook ter hoogte van de Viebrug over de Oudegracht. Een buschauffeur moest volgens de politie vanwege een roekeloze fietser die geen voorrang had, een noodstop maken. Drie inzittenden raakten gewond. En de fietser? Die wist volgens de politie te ontkomen.

Op een haar na

Er zitten dagen tussen dat het acht keer per dag maar net goed gaat

Albert Pappelendam

„Er zitten ook dagen tussen dat het acht keer per dag echt maar nét goed gaat. Sowieso ben ik altijd extra alert als ik door het centrum rij. Ze steken daar zo zonder te kijken over. Niet alleen studenten hoor, ook ouderen en zelfs moeders met kinderen. In de bakfiets, achterop of zelfs met een kindje fietsend naast zich.” Volgens Pappelendam blijven de plekken waar het op een haartje na goed ging je bij. „Zoiets onthou je als chauffeur. Dat geldt nog veel meer voor de chauffeurs waarbij het wel echt fout is gegaan.”

Philippen en Pappelendam kloppen op de tafel af. „Dat is bij ons nog nooit gebeurd.” De mannen schudden met hun hoofd als ze praten over het verschrikkelijke ongeluk in 2015 waarbij een 6-jarige jongetje na een botsing met de bus om het leven kwam. „Vreselijk. Zoiets blijft je de rest van je leven bij. Daar moet ik echt niet aan denken”, aldus Pappelendam.

De verhalen van de twee bestuurders staan volgens Maartje Doorschot, woordvoerder van busvervoerder in de regio Utrecht U-OV, niet op zichzelf. „We horen het regelmatig van onze chauffeurs. Wij begrijpen ook dat handhaving niet mogelijk is omdat het gedrag op zo'n grote schaal vertoont wordt, maar het lijkt wel dat, omdat iedereen het doet, het voor veel fietsers en voetgangers niet voelt alsof ze iets fout doen. Alsof zij zich niet bewust zijn van de gevaren. Wij weten dan ook niet zo 1, 2, 3 hoe we dit moeten oplossen. Het zit echt in de mentaliteit van de fietsers.”

App-verbod

Busschauffeur Philippen moet op het Vredenburg enorm scherp zijn. © Angeliek de Jonge

Het verbod om tijdens het fietsen te bellen of te appen heeft volgens Doorschot geen effect gehad op het aantal ongelukken met bussen. „Wij delen die cijfers niet, maar we zien geen afname. Met name in september en in januari als de vakanties voorbij zijn en iedereen weer aan het werk of naar school gaat, zien we een toename in het aantal incidenten.”

Ook de twee buschauffeurs zien nog dagelijks mensen fietsen met telefoon in de hand. Pappelendam: „Ze moeten die oordopjes ook verbieden. Als je toetert, horen ze je niet eens. Als je iedereen zou bekeuren die nog steeds met zijn telefoon fietst, zou je mooi op vakantie kunnen.”

De mogelijkheid om fietsers op hun gedrag aan te spreken, is er voor de chauffeurs niet. Pappelendam: „Soms krijg je als je toetert zelfs een grote mond of een middelvinger.” Met name om ouders met kinderen kan de ervaren buschauffeur soms boos worden. „Dan denk ik: kom op, je bent verantwoordelijk voor je kinderen! Pas nou toch op.” Wie het excuus gebruikt dat de bussen te hard rijden, is bij deze twee heren aan het verkeerde adres. Pappelendam: „In het centrum rijden we 20 of 30. Harder kunnen we daar ook gewoon niet.”

Philippen heeft er een hard hoofd in dat het gedrag van de fietsers gaat veranderen. „Zelfs als ik oogcontact met ze maak en ze zien me aankomen, steken ze toch over. Het zit gewoon in de mentaliteit. Hoe ga je dat veranderen? Het zou onderdeel van de opvoeding moeten zijn. En dan moeten ouders het goede voorbeeld geven.”

Hoe ga je dat veranderen? Het zou onderdeel van de opvoeding moeten zijn

Rob Philippen

Doorschot is het met de chauffeurs eens. „Het is niet een probleem dat wij in ons eentje kunnen oplossen. De chauffeurs letten goed op en weten negen van de tien ongelukken te voorkomen. Maar als iedereen oplet, zou het een stuk veiliger zijn.”